

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU KRALJICE NEBA

nedjelja, 20. svibnja 2012.

[\(Video\)](#)

Uzašašće je posljednji čin našeg oslobođenja od jarma grijeha

Draga braćo i sestre!

Četrdeset dana nakon uskrsnuća – prema knjizi Djela Apostolska – Isus je uzašao na nebo, to jest vratio se Ocu, koji ga je poslao u svijet. U mnogim se krajevima to otajstvo slavi ne u četvrtak, već danas, prve nedjelje nakon svetkovine. Gospodinovo uzašašće označava ispunjenje spasenja započetog utjelovljenjem. Nakon što je po posljednji put poučavao svoje učenike, Isus uzlazi na nebo (usp. Mk 16, 19). On, međutim, "nije nas ostavio sirote" (usp. Predslovlje), već je u svojem čovječstvu doveo sav ljudski rod u prisni odnos s Ocem i tako objavio konačno određenje našeg zemaljskog putovanja. Kao što je radi nas sišao s neba i za nas trpio i umro na križu, tako je za nas uskrsnuo i ponovno uzašao k Ocu, koji zato više nije daleko, već je "naš Bog", "Otac naš" (usp. Iv 20, 17). Uzašašće je posljednji čin našeg oslobođenja od jarma grijeha, kao što piše apostol Pavao: "Na visinu uzađe vodeći sužnje" (Ef 4,8). Sveti Leon Veliki piše da je tim otajstvom „proglašena ne samo besmrtnost duše, već također besmrtnost tijela. Danas, naime, nije samo potvrđeno da smo baštinici raja, već smo također u Kristu ušli u nebeske visine" (*De Ascensione Domini, Tractatus 73, 2.4: CCL 138 A, 451.453*). Zato učenike, kada su vidjeli Učitelja kako se podiže od zemlje i uzađe na nebo, nije obuzela obeshrabrenost, štoviše, oćutjeli su u srcu veliku radost i osjetili se potaknutima naviještati Kristovu pobjedu nad smrću (usp. Mk 16, 20). I Uskrsli je Gospodin djelovao s njima, dijeleći svakom njemu vlastitu karizmu, da bi kršćanska zajednica, u cjelini, odražavala skladno bogatstvo neba. Piše također sveti Pavao: "dade dare ljudima... 'dade' jedne za apostole, druge za proroke, jedne opet za evanđeliste, a druge za pastire i učitelje... za izgrađivanje Tijela Kristova... do mjere uzrasta punine Kristove" (Ef 4, 8.11-13).

Dragi prijatelji, uzašasće nam kazuje da je naše čovještvo u Kristu poneseno u Božje visine; tako, svaki put kada molimo, zemlja se pridružuje Nebu. I kao što tamjan, kada izgara, izdiže u vis miomiris, tako, kada uzdižemo Gospodinu svoju usrdnu i pouzdanu molitvu u Kristu, ona prolazi kroz nebo i stiže do prijestolja Boga, koji je čuje i uslišava. U poznatom djelu sv. Ivana od Križa, Uspon na goru Karmel, čitamo kako „da bi nam se želje našeg srca ispunile, nema boljeg načina od toga da stavimo snagu svoje molitve u ono što je milije Bogu. Tada nam on neće dati samo ono što tražimo, to jest spasenje, nego također ono što je korisno i dobro za nas, čak i ako ga to ne molimo" (Knjiga III., pog. 44, 2, Rim 1991., 335).

Ponizno molimo Djevicu Mariju dan nam pomogne razmatrati nebeska dobra koja nam Gospodin obećava i postajati sve uvjerljiviji svjedoci božanskog života.

© Copyright 2012 - Libreria Editrice Vaticana

Copyright © Dicastero per la Comunicazione - Libreria Editrice Vaticana